

Denna dragningskraft aftager i den mån afståndet ökas.

På solens yta — som är 108 gånger aflägsnare från hennes medelpunkt än jordytan är aflägsnad från jordens medelpunkt — har solens dragningskraft minskats i förhållande till detta afstånd, multiplicerad med sig själf, med hvad den skulle vara, om solen icke vore större än vårt klot. Föremålen på solens yta attraheras för den skull icke 324 000 gånger starkare än på jorden, utan endast 27 gånger mer, hvilket i alla fall är förskräckande nog. Ett jordiskt kilogram, som flyttades till solen, skulle därstädes väga 27 kilogram; en medelstor människa skulle därstädes väga 2 000 kilogram och icke allenast vara alldeles ur stånd att uppbära sin egen vikt, utan dessutom genast krossas i ett oändligt antal smådelar, som om hon maldes i en mortel! Ett föremål, som fölle från en viss höjd, skulle därstädes tillryggalägga 134 meter under den första sekunden af sitt fall! Hvilken våldsam attraktion! Hvilken fruktansvärd kraft är icke samlad i denna kolossala brännpunkt! Solen väger ensam 700 gånger mer än alla planeter, alla drabanter och alla kometer i hennes system tillsammans!

Det är denna vidunderliga kraft, som sätter hela systemet i rörelse. Liksom handen, hvilken håller slungan, låter stenen svänga med en hastighet, som beror af handens styrka, sammaledes utgör planeternas hastighet i deras banor måttet för solens kraft. Den strålande stjärnan, som är belägen i medelpunkten